

Derfor er det jo ikke korrekt, det, som hr. Keld Albrechtsen giver udtryk for.

Jeg oplever det lidt på samme måde, som jeg oplevede det, da vi skulle have folkeafstemningen i 1972, hvor de, der var modstandere af det europæiske samarbejde, beskyldte det daværende EF for at være de rige landes klub.

For eftertiden siden 1972 har jo vist, at EF ikke er de rige landes klub, og eftertiden efter 1996 og 1997, når regeringskonferencen er overstået, vil også vise, at det, som det drejer sig om for os, grunden til, at vi er så engagerede i det her, jo bl.a. er, at vi ønsker udvidelsen, og at vi vil sikre demokratiet og freden i Øst- og Centraleuropa, og at vi også vil sikre, at de baltiske lande kan komme med ind i det europæiske samarbejde.

Og hr. Keld Albrechtsen ved udmærket godt fra Europaudvalget, at når vi har delegationer fra de baltiske lande på besøg, så er det også det perspektiv, de har for øje.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det lyder, som om Enhedslisten fuldstændig har glemte, hvordan Enhedslisten selv har stemt her i Folketingssalen for ganske nylig.

Enhedslisten er nemlig det parti i Folketinget, der udmærker sig mest ved at kæmpe for, at vi fortsat skal have et delt Europa, for Enhedslisten sagde nej til de Europaaftaler, som EU har indgået med de østeuropæiske lande – på trods af, at befolkningerne i de pågældende lande står bag dem – og derfor synes jeg, det er ejendommeligt, at Enhedslisten nu får det til at se ud, som om Enhedslisten vil Østeuropa det godt. For det, som Enhedslisten reelt gør, er at slå hånden af de gamle venner i Østeuropa, og Enhedslistens forgængere, SAP og KAP og kommunisterne, støttede jo de gamle regimer i Østeuropa, men det var måske ikke borgerne dér, Enhedslistens forgængere støttede; det var måske alene magthaverne?

Jeg synes, hr. Keld Albrechtsen skylder os en forklaring.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis det var sådan, som hr. Kent Kirk påstår: at regeringskonferencen virkelig var en forudsætning for udvidelsen, så var der noget at diskutere, men sådan er det jo ikke, for det problem, som virkelig skulle løses, hvis man oprigtigt ønskede udvidelsen, var f.eks. problemet med en åbning for import af varer fra Østeuropa, og

på det punkt ved hr. Kent Kirk godt at der ikke gøres fremskridt.

Og et andet problem, som skulle løses, hvis det skulle være muligt at optage de østeuropæiske lande, er f.eks. hele problemkomplekset i forbindelse med omlægningen af EU's struktur-fonde, landbrugsstøtten. Og det gøres der heller ikke en pind ved, og hvorfor? Fordi solidariteten desværre ikke er til stede i EU.

Næh, i stedet påstår man, at ændrede stemmevægte og den slags ting skulle være en forudsætning for at optage nye lande, og det er jo rent vrøvl; det er jo alene et påskud for at få mere magt til Unionen. Og de virkelige problemer i forhold til Østeuropa, landbrugsspørgsmålet, importspørgsmålet, miljøstøtteproblemerne osv., fejes ind under gulvtæppet.

Så det er ærlig talt ikke nemt at tage den argumentation helt alvorligt. Og endnu mere vanskeligt at tage det alvorligt bliver det da, når fru Charlotte Antonsen så hævder, at hun ved, hvad befolkningerne i de østeuropæiske lande mener, for det tror jeg ikke rigtig der er nogen der ved.

Og det bekymrer mig, at man dér har det samme problem, nemlig at regeringerne undviger spørgsmålet om en folkeafstemning, for jeg tror, det ville være meget ulykkeligt, hvis nogle af regeringerne førte deres lande ind i Unionen uden at spørge befolkningen, men det er det, der er en risiko for, og det er en unode, som de har arvet fra de regimer, som fru Charlotte Antonsen henviste til, og som jeg aldrig har støttet.

Men det er jo sådan, at disse regimer var diktaturer, som vi aldrig skal have tilbage; det kan der ikke være nogen uenighed om. Og fru Charlotte Antonsen ved også, at det er der ingen uenighed om mellem fru Charlotte Antonsen og mig, og derfor synes jeg, det er grænsende til det platte at trække den form for argumentation ind i denne debat.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg siger tak for den indrømmelse, hr. Keld Albrechtsen kom med – gående ud på, at hvis regeringskonferencen drejede sig om udvidelsen, så var det hele en anden sag; det var det, hr. Keld Albrechtsen sagde.

Så det eneste, det drejer sig om, er altså at få overbevist hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten om, at det er det, det går ud på, og dér kan hr. Keld Albrechtsen jo i en masse taler og tykke